

Πανηγυρικός Εσπερινός στον Ι.Ν. του Προφήτου Ηλίου στο Ξηρολίβαδο

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)

Την Κυριακή 19 Ιουλίου το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Πανηγυρικό Εσπερινό στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Προφήτου Ηλίου στο Ξηρολίβαδο.

Ο Σεβασμιώτατος στο κήρυγμα του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Έγώ υπολέλειμμαι προφήτης Κυ-ρίου μονώτατος».

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)

Αναλυτικά το κήρυγμα του Σεβασμιωτάτου:

Στή χορεία τῶν προφητῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ξεχωριστή θέ-ση κατέχει ὁ ἐορ-τα-ζόμενος σήμερα καί αὔριο προφήτης Ἡλί-ας. Καί ἡ ξεχωριστή αὐτή θέση

δέν όφείλεται σέ κά-ποια ανθρώπινη άξιο--λό-γηση. Όφεί-λεται στόν ίδιο τόν Θεό πού τίμησε δύο φορές μέ ξε-χωριστό τρό-πο τόν έκλεκτό δοϋ-λο του. Μία φορά όταν τοϋ έκανε τήν τιμή νά τόν αναλάβει επάνω σέ πύρινο άρμα στόν ούρανό για νά μήν γνωρίσει τόν θάνατο, πού απο-τε-λει τήν κοινή μοίρα όλων τών ανθρώπων, καί μία δεύτερη φο-ρά, όταν μαζί μέ τόν προφήτη Μωυσή εμφανίσθηκε καί εκείνος στό όρος Θα-βώρ συνοδεύοντας τόν Χριστό τήν ώρα τής θείας Με-ταμορ-φώ-σεώς του.

Γιατί όμως ό Θεός επεφύλαξε αυ-τή τήν τιμή στόν προφήτη Ήλία; Τήν επεφύλαξε γιατί ήταν πράγ-μα--τι έκλεκτός δοϋλος του.

Έζησε ό προφήτης Ήlias σέ μία εποχή στήν όποία επικρατούσε ακόμη καί ανάμεσα στόν ισραη-λι-τι-κό λαό ή ειδωλο-λα-τρεία καί ή άμαρτία. Οί Έβραίοι είχαν παρα-συρ-θει καί είχαν ξεχά-σει τόν Θεό καί τίς έντολές του καί ζούσαν ασύδοτα καί βουτηγμένοι στά πάθη καί τήν άνηθικότητα.

Μέσα σ' αυτή τήν κατάσταση ό προ-φήτης Ήlias ήταν ή φωνή τοϋ Θεοϋ πού προσπαθοϋσε νά συνε-τί-σει τούς Ισραηλίτες καί νά τούς επα-να-φέρει στόν όρθό δρόμο. Ήταν αυτός πού προσπαθοϋσε νά πείσει τούς συμπατριώτες του για τήν ανάγκη νά εγκαταλείψουν τή ζωή τής άμαρτίας, τών ήδονών καί τής άκολασίας καί νά επιστρέψουν στήν πίστη στόν Θεό.

Όμως, όπως συμβαίνει συνήθως, ή φωνή τής άληθείας δέν είναι ευχάριστη στους ανθρώπους, πού προτιμοϋν νά συνεχίζουν άνενό-χλη-τοι τή ζωή τής άμαρτίας. Γι' αυτό καί όχι μόνο οί Ισραηλίτες δέν άκουαν τή φωνή τοϋ προφή-του, αλλά καί ό βασιλεύς Άχαάβ, υπό τήν έπιρροή τής συζύγου του Ιεζάβελ, κατεδίωκε τόν προφήτη Ήλία, ώστε νά μήν ελέγχεται από τόν λόγο του για τίς πράξεις του.

Ό προφήτης όμως δέν μπορούσε νά σιωπήσει. Δέν μπορούσε νά πα-ραβλέψει τό θέλημα τοϋ Θεοϋ καί τήν έντολή πού είχε λάβει, καί γι' αυτό συνέχισε καί κάτω από αυτές τίς δύσκολες συνθήκες νά ζει σύμ-φωνα μέ τίς έντολές τοϋ Θεοϋ καί νά κηρύσσει τό θέλημά του. Καί μπορεί νά εκφράζει αυτή τή μο-να-ξιά, κατά κάποιον τρόπο, τήν όποία αισθά-νεται, λέγοντας, «Έγώ υπο-λέ-λειμμαι προφήτης Κυρίου μο-νώ-τατος», έγώ, δηλαδή, έχω απο-μείνει ό μοναδικός προφήτης τοϋ Κυρίου, αλλά δέν απογοη-τεύ-εται, δέν υποχωρεί, δέν εγκατα-λείπει τήν προσπάθεια. Συνεχίζει νά πι-στεύει καί νά ζει σύμφωνα μέ τόν νόμο καί τίς έντολές τοϋ Θεοϋ. Συνεχίζει νά μένει πιστός στόν άλη-θινό Θεό, έστω καί εάν διώ-κε-ται, έστω καί εάν αναγκά-ζεται νά ζει «έν όρεσι καί σπηλαίοις καί ταῖς όπαῖς τής γῆς». Πι-στεύει στόν άληθινό Θεό, γιατί τόν βλέπει νά επεμβαίνει στή ζωή του, διατρέφοντάς τον στήν έρη-μιά όπου ζούσε μέ θαυμαστό τρό-πο· επεμβαίνει ανταποκρι-νόμε-νος στήν προσευχή του νά κλείσει τούς ούρανοϋς για τρία χρόνια καί στή συνέχεια νά

δώσει βροχή στους ανθρώπους προκειμένου να κατανοήσουν ποιός είναι ο αληθινός Θεός, τόν οποίο είχαν εγκαταλείψει.

Ὁ προφήτης Ἡλίας πιστεύει στὸν Θεό καί ζεῖ σύμφωνα μέ τίς ἐντολές του, ἔστω καί ἐάν εἶναι μόνος αὐτός πού τίς ἐφαρμόζει μέσα σέ ἕνα περιβάλλον πού τίς ἀγνοεῖ ἐπιδεικτικά.

Πιστεύει στὸν Θεό, ἔστω καί ἐάν ἀπέμεινε «μονώτατος», δίνο-ντας καί σέ μᾶς μία ἀπά-ντηση σέ ἐρω-τή-ματα καί ἀπο-ρίες πού μπορεῖ νά μᾶς ἀπα-σχο-λοῦν. Διότι καί ἐμεῖς πολλές φο-ρές, ζώ-ντας σέ μία ἐποχή κατὰ τὴν ὁποία τὰ πάντα ἀμφισβη-τοῦ-νται, σέ μία ἐποχή κατὰ τὴν ὁποία «ἐπλεόνα-σεν ἡ ἁμαρτία», μπορεῖ νά σκε-φτό-μαστε ἢ νά ἀκοῦμε νά διατυ-πώνεται ἡ ἐρώτηση: μπορεῖ νά πι-στεύει κα-νεὶς σήμερα στὸν Θεό; Μπορεῖ νά ζεῖ κανεὶς σή-με-ρα ἐφαρ-μόζοντας τίς ἐντολές του, ἐντολές πού δό-θηκαν πρὶν ἀπὸ εἴ-κοσι αἰῶνες; Μπορεῖ νά ζεῖ κα-νεὶς σήμερα μέ ἀγάπη, μέ τιμιό-τη-τα, μέ δι-καιο-σύ-νη, μέ προσευχή, μέ νη-στεία, μέ-νο--ντας κοντά στὴν Ἐκ-κλη-σία, ὅταν οἱ πολλοὶ ζοῦν ἀδια-φορώ-ντας γιὰ ὅλα αὐτά;

Μπορεῖ ἀκόμη καί ἐάν ἀπομείνει μόνος, ὅπως ἀπέ-μει---νε ὁ προφήτης Ἡλίας, πού ζοῦ-σε σέ μία ἐποχή πολὺ πιο δύσκολη ἀπὸ τὴ δική μας. Μπορεῖ, ἐφόσον πιστεύει πραγ-μα-τικά στὸν Θεό. Διότι ἡ πίστη στὸν Θεό εἶναι μία προσω-πι-κή ὑπόθεση ἢ ὁποία δέν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴ στάση καί τὴ συμπεριφορά τῶν ἄλλων. Διότι, ἐάν πιστεύουμε στὸν Θεό, ἐπειδὴ πιστεύουν καί οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι γύ-ρω μας, τότε δέν πιστεύουμε στὸν Θεό ἀλλὰ στους ἀνθρώπους, καί αὐτὴ ἡ πίστη μας δέν εἶναι ἡ ἀλη-θινή καί γνήσια πίστη πού θέ-λει ὁ Θεός.

Ἐάν ὅμως πιστεύουμε πραγμα-τι-κά στὸν Θεό, τότε θά πρέπει νά ἀποδεικνύουμε αὐτὴ τὴν πίστη μας ζώντας σύμφωνα μέ τίς ἐντο-λές του, κάνοντας ἔργα πού εἶναι σύμφωνα μέ τό θέλημά του, ἀκό-μη καί ἐάν ὅλοι γύρω μας ζοῦν καί πολιτεύονται ἀντίθετα πρὸς τό θέ-λη-μα τοῦ Θεοῦ. Γιατί μόνο ἔτσι θά ἔχουμε καί ἐμεῖς τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ στὴ ζωὴ μας, ὅπως τὴν εἶχε ὁ προ-φήτης Ἡλίας, πού ἔμεινε μονώτατος, καί θά ἀξιωθοῦμε τῆς οὐρανίου βα-σιλείας στὴν ὁποία καί ἐκεῖνος εὐφραίνεται, ἀλλὰ θά ἔρθῃ καί πάλι, ἐπειδὴ εἶναι ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς πού δέν πέθαναν, θά ἔρθῃ πρὸ τῆς Δευτέρας Παρουσίας γιὰ νά κηρύξει ἀλλὰ καί νά μαρτυρήσῃ γιὰ τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ.